

Р Е Ш Е Н И Е № 423

гр.Перник, 17 юни, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесети май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 301/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

И.П.Д. *** оспорва заповед №Ц 0357/10.ІІІ.2014 г. на Директора на Д”СП” Перник, с която е отказано отпускането на еднократна социална помощ за подобряване на битови условия, заплащане на електроенергия, вкарване на вода в дома, който ползва и направи на санитарен възел. Мотивите на административния орган, при постановяване на отказа са – липсва инцидентно възникнала необходимост; жалбоподателят е имал доход от ДБТ; задължението му към енергиен доставчик за ел. енергия е под 639 лева и не е извършвано плащане за това от 2010 г., а задължено лице по договор с такъв доставчик е трето лице, с което жалбоподателят живее в едно домакинство. В с.з., чрез пълномощник се развиват основания, че е налице инцидентно възникнала нужда – тежко здравословно състояние на баща му, с когото живеят, жилището е лишено от елементарни санитарно хигиенни изисквания – не е водоснабдено, а това, че задължението за ползвана електроенергия било под определения праг не е основание да му се предостави еднократна инцидентна социална помощ. Иска да се отмени оспорваната заповед, както и решение № РД 01-048/31.ІІІ.2014 г., на Директор РДСП Перник, с което е отхвърлена жалба срещу заповедта от горестоящ административен орган. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата - Директор Д “СП” Перник оспорва основателността ѝ. Възражава срещу развитите оплаквания. Твърди, че жалбоподателя е в правата да търси и получи социална помощ, но не на изложеното в молбата му основание. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

На 19.ІІ.2014 г. в Д “СП” Перник е постъпила молба-декларация от жалбоподателя. за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП. В молбата не е посочен инцидент, въз основа на който лицето желае да бъде подпомогнато с еднократна помощ. Посочено е, че еднократната социална помощ се иска за задоволяване на комунално битови нужди – плащане на ел енергия захранване с вода и направи на санитарен възел. За целите на производството е изготвен социален доклад от 10.ІІІ.2014 г., в който е посочена констатацията на социалния работник, че лицето Д. - жалбоподателя е роден през 1984 г., неженен – живее със Снежана Стефанова, безработен, регистриран в Д “БТ”, в трудоспособна възраст. В момента обитава жилище собственост на баща му - инвалид, като жилището не отговаря на никакви санитарно хигиенни изисквания. Няма регистрирана фирма по ТЗ. След извършена проверка в Агенцията по вписванията, е установено, че жалбоподателя няма вписана собственост на негово име. Роденото от съжителството му със С. С.*** дете е предадено на приемно семейство, поради невъзможност за отглеждането му в нехигиенна и застрашаваща живота му жилищна среда.

Въз основа на всички тези доказателства е постановена Заповед № Ц 0357/10.ІІІ.2014 г., с която се отказва еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП с мотив, че липсва инцидентно възникнала причина за предоставяне на еднократна социална помощ по този ред, предвид

представените документи се отказва правната възможност за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, т.е. няма инцидент от жизненоважна потребност. С Решение № РД 01-048 от 31.ІІІ.2014 г. на Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" - Перник обжалваната заповед е потвърдена изцяло.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира, че обжалваната Заповед № Ц 0357/10.ІІІ.2014 г. на Директора на ДСП – Перник е правилна и законосъобразна, а жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от ЗСП- Социални помощи се отпускат след преценка на: 1. Доходите на лицето или семейството – има под минималните; 2. Имущественото състояние няма имущество на името на жалбоподателя; 3. Семейното положение; 4. здравословното състояние – няма данни жалбоподателя да е с влошено здравословно състояние; 5. Трудовата заетост - безработен; 6. възрастта; 7. други констатиранни обстоятелства.

Еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП не е право, а правна възможност на гражданите. Тя се отпуска при непредвидени, инцидентни жизненоважни събития за лицата и семействата, възникнали към момента на подаване на молба- декларацията. В чл. 16 от правилника са посочени потребностите, за чието задоволяване се отпуска еднократна помощ; инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Посочена е, че тази помощ може да се отпуска веднъж годишно със заповед на директора на ДСП или упълномощено от него длъжностно лице. Размерът на еднократната помощ се преценява от административният орган във всеки отделен случай, но той не може да надвишава петкратния размер на гарантирания минимален доход, определен от Министерския съвет. От цитираните норми може да се направи извода, че за да е налице право на еднократна социална помощ, е необходимо внезапно (инцидентно) да са възникнали посочените в чл. 16, ал. 1 ППЗСП жизненоважни потребности. Субекти на това право са тези български граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат да осигурят задоволяването на внезапно възникналата потребност (сами чрез труда си или чрез доходи, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица). Следователно, анкетата, която се прави при постъпила молба за еднократна помощ, трябва да даде отговор на въпросите: а) налице ли е инцидентно възникнала потребност от изброените в чл. 16, ал. 1 ППЗСП; б) Какви доходи по смисъла на § 1, т. 9 ППЗСП има лицето, искащо такава помощ; в) какво имущество притежава и налице ли е реална възможност то да реализира доходи от него; г) има ли задължени по закон лица да издържат искащото помощ лице и имат ли тези лица реалната възможност да изпълняват това свое задължение. В тази връзка констатациите, отразени в социалния доклад от 10.ІІІ.2014 г. не се опровергават от страна на жалбоподаателя. Разпитаният свидетел дава сведения за тежкото социално състояние и на жалбоподателя и на баща му, но не конкретизира инцидентно възникнала необходимост от някоя от изброените в разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ППЗСП причини. В тази връзка е основателно и възражението от страна на административния орган, че жалбоподателя може да ползва други правни възможности, но не и инцидентно възникнала необходимост.

В случая не е налице инцидент по смисъла на чл. 16 от ППЗСП. Такъв не е посочен и от молителя в подадената от него молба-декларация за отпускане на еднократна помощ. Представените доказателства не съдържат данни за внезапно или неочаквано влошаване на здравословното състояние на жалбоподателя, налагащо непредвидени допълнителни разходи за извършване на изследвания и закупуване на медикаменти. Липсват и данни за неочаквано възникнали потребности от комунално-битов характер. Лошите хигиенно-битови условия в ползваното жилище, в което лицето живее, не е причинено от непредвидими или непреодолими събития, а се дължи на неподдържането и

неотстраняването на “лоши битови условия от години”, установени в съответствие със законовите изисквания (социален доклад от 10.ІІІ.2014 г. въз основа на резултатите от извършена социална анкета). В тази връзка изложените в с.з. оплаквания че размера на задължението към енергийния доставчик, не са от значение, тъй като административния орган е взел становище, че потребител по партида е трето лице, а задължението е формирано от системно неизпълнение на задължението – за период от 2007 – 2011 г. На основание изложеното, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.П.Д. ***, против Заповед № Ц 0357/10.ІІІ.2014 г. на Директора на ДСП – Перник, потвърдена с решение № РД 01-048/31.ІІІ.2014 г., на Директор РДСП Перник, с която се отказва отпускането на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му с касационна жалба пред ВАС.

Съдия:/п/